

Η εμμονή στην κατεύθυνση της κομματικής και πολιτικής περιχαράκωσης οδηγεί το ιστορικό Ε.Κ.Πειραιά σε πλήρες αδιέξοδο

Πραγματοποιήθηκε στις 17/3/2018 το ετήσιο συνέδριο του Ε.Κ.Πειραιά.

Σημειώνουμε ότι στο Ε.Κ.Πειραιά πρώτη δύναμη στον συσχετισμό δύναμης και πρώτη θέση ευθύνης στο Προεδρείο έχουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Το γεγονός αυτό όπως δείχνει η ζωή δεν συνέβαλε στο ελάχιστο μέχρι και σήμερα σε μια ανάπτυξη της πάλης, της αντίστασης, της αλληλεγγύης, του συντονισμού των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων στον Πειραιά.

Αντίθετα συνεχίζεται η αποσυσπείρωση, η αποδυνάμωση των συνδικάτων, η απομάκρυνσή τους από τις συλλογικές διαδικασίες και συστηματικά μειώνεται η πυκνότητα, η μαζικότητα και η συμμετοχή των εργαζομένων...

Στην πραγματικότητα όσο και αν ακούγεται πρωτοφανές, το Εργατικό Κέντρο σε όλα αυτά τα χρόνια που έχουν την πρώτη ευθύνη (από το 2010) οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, δεν έχει καταφέρει να πραγματοποιήσει έστω και συμβολικά μια πανεργατική συγκέντρωση στην πόλη για τα προβλήματα των εργαζομένων, προβλήματα που διαρκώς, όπως και σε όλη την χώρα, συσσωρεύονται, οξύνονται και γεννιούνται συνεχώς καινούργια εξαιτίας της επίθεσης του μεγάλου κεφαλαίου, των αστικών κυβερνήσεων, της Ε.Ε και του Δ.Ν.Τ.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ από την μια έχουν τον πρώτο ρόλο στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά και από την άλλη το έχουν οδηγήσει στην αδράνεια, στην απραξία και στην απόλυτη περιθωριοποίηση και απαξίωση και αντί αυτού προκρίνουν την αδιέξοδη γραμμή της κομματικής και πολιτικής περιχαράκωσης οδηγώντας συνειδητά το Ε.Κ.Π στην ανυποληψία, την αναξιπιστία, την αναποτελεσματικότητα και τελικά καταργώντας το όποιο ρόλο μπορούσε και έπρεπε να παίξει στα πλαίσια του θεσμικού του ρόλου ως δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής τοπικής οργάνωσης που συνενώνει στις γραμμές της το σύνολο σχεδόν των εργατικών Σωματείων του ιδιωτικού τομέα στον Πειραιά.

Στο πλαίσιο αυτής της γραμμής το ΠΑΜΕ που σχίζει τα ιμάτιά του όταν οι δυνάμεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού τους αποκλείουν από την αντιπροσώπευσή τους στα Προεδρεία οργανώσεων, μεθόδευσε μαζί τους τον αποκλεισμό της «Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης» από την εκπροσώπησή της στο Προεδρείο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά.....

Προφανώς το ΠΑΜΕ το βολεύει και το εξυπηρετεί η συνεργασία και η συμπόρευση με τις εξωνημένες δυνάμεις του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού και όχι με τις ταξικές δυνάμεις που μάχονται καθημερινά για τα προβλήματα της εργατικής τάξης....

Το γεγονός αυτό αποδεικνύει και το μέγεθος από την μια της υποκρισίας που το χαρακτηρίζει και από την άλλη επιλεκτικά και πραξικοπηματικά αποφασίζει το ίδιο πώς θα εκπροσωπηθούν στα συλλογικά όργανα οι συνδικαλιστικές παρατάξεις, συνδυασμοί και ταυτόχρονα γράφει στα παλιά του υποδήματα την εκφρασμένη βούληση και θέληση των εργαζομένων!!

Εάν με αυτή την άθλια μεθόδευση οι δυνάμεις του κομματικού συνδικαλισμού πιστεύουν ότι θα μειώσουν,

θα κοντύνουν και θα εξοστρακίσουν τον αναντικατάστατο ρόλο των δυνάμεων της «Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης», προφανέστατα κάνουν λάθος στους πολιτικούς και παραταξιακούς σχεδιασμούς τους.....

Κατά τα λοιπά η εκφυλιστική εικόνα και αυτού του συνεδρίου ήταν ο θλιβερός πρωταγωνιστής αφού η συμμετοχή σε αυτό ήταν αποκαρδιωτική.... Συνολικά συμμετείχαν στην Γ.Σ περίπου 78 αντιπρόσωποι επί συνόλου 143, ενώ στο τέλος που τέθηκαν για έγκριση μια σειρά ψηφίσματα οι παρόντες ήταν μόνο 45!!!

Στο συνέδριο αποκαλύφθηκε ακόμη ένα περιστατικό στην μακριά αλυσίδα της νόθευσης και της παραχάραξης της βούλησης των εργαζομένων που αφορά το Σωματείο Οδηγών Πειραιά (ΣΕΟΦΑΕ) στο οποίο η Διοίκηση ανήκει στην ΠΑΣΚΕ και διαπιστώθηκε ότι μια σειρά μέλη που φέρονται ως ψηφισαντες έχουν ψηφίσει στο αντίστοιχο Σωματείο Οδηγών που ανήκει και αυτό στην δύναμη του ΕΚΠ (ΠΑΜΕ) μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν και ο Πρόεδρός του!!! Το Σωματείο αυτό εμφανίζει αύξηση ψηφισάντων πάνω από 30% στις τελευταίες αρχαιρεσίες του! Τόσο η Επιτροπή πληρεξουσίων όσο και το Συνέδριο δεν νομιμοποίησε την συμμετοχή στο Συνέδριο του παραπάνω Σωματείου γεγονός που οδήγησε την ΠΑΣΚΕ σε αποχώρηση από αυτό.

Στην κεντρική τοποθέτηση που έκανε εκ μέρους της «Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης» ο Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ και μέλος του Δ.Σ του Ε.Κ. Πειραιά μεταξύ των άλλων σημείωσε και τα παρακάτω:

Η καταγραφή των προβλημάτων για την εργατική τάξη μπορεί να είναι κοινός τόπος ακόμη και με τις άλλες παρατάξεις που συμμετέχουν στην δύναμη του ΕΚΠ. Όμως οι δυνάμεις του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού αθρώνουν, υποβαθμίζουν ή και εξωραίζουν τις ευθύνες της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, των αστικών κομμάτων, της Ε.Ε και του μεγάλου κεφαλαίου που τα τελευταία χρόνια με εργαλείο τα μνημόνια έχουν τσακίσει ανελέητα τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, δημιουργώντας συντρίμια στο εργατικό δίκαιο, τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα, στις ΣΣΕ. Με τις πολιτικές τους έχουν εκτοξεύσει την ανεργία σε επίπεδο ρεκόρ για την χώρα και την Ευρώπη, έχουν αυξήσει θεαματικά την επισφαλή εργασία, έχουν διαμορφώσει μισθούς των 300 - 400 ευρώ έχουν νομιμοποιήσει την μαύρη ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία, έχουν βγάλει στο σφυρί και ξεπουλούν λες και είναι δική τους ιδιοκτησία δημόσιες παραγωγικές επιχειρήσεις και τον δημόσιο πλούτο.

Πρόκειται για την σκληρότερη και σφοδρότερη επίθεση σε βάρος των εργαζομένων που έχει γίνει την μεταπολεμική περίοδο στην Ελλάδα, μέσα από τα μνημόνια επιχειρήθηκε η μεγαλύτερη αναδιανομή του πλούτου σε βάρος των λαϊκών και εργατικών εισοδημάτων και το μεγάλο κεφάλαιο πήρε μια ιστορική ρεβάνς διαλύοντας και συντρίβοντας ότι με αγώνες και θυσίες κερδήθηκε και κατακτήθηκε όλες τις τελευταίες δεκαετίες.

Όσο μεγάλη είναι η ευθύνη των αστικών κυβερνήσεων στην επέλαση αυτής της ταξικής επιδρομής σε βάρος των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης, άλλο τόσο μεγάλη είναι η ευθύνη και των δυνάμεων του εργοδοτικού - κυβερνητικού (παλιού και νέου) συνδικαλισμού αφού όλη αυτή την κρίσιμη περίοδο τάχθηκαν ξεκάθαρα στο πλευρό του μεγάλου κεφαλαίου, έβαλαν πλάτη με την τακτική τους η πολιτική αυτή να περάσει χωρίς ουσιαστικές αντιστάσεις και πρόσφατα έφθασαν στο επαίσχυντο σημείο ουσιαστικά να αποκηρύξουν την μορφή της απεργίας τυρβάζοντας για φολκλορικές και άλλες τέτοιες γελοίες μορφές εκδηλώσεων....

Η στάση τους στην πρόσφατη απεργία ενάντια στην αντιαπεργιακή νομοθετική διάταξη είναι αρκετά διδακτική και από αυτήν οφείλουν να βγάλουν πολύτιμα συμπεράσματα οι εργαζόμενοι.

Η ανασυγκρότηση στην οργάνωση και στην δράση των συνδικάτων δεν μπορεί να είναι κάλεσμα ή πίεση προς αυτές τις χρεοκοπημένες ηγεσίες να μπου ξανά μπροστά στα προβλήματα και τους αγώνες....

Το σύνολο των αγωνιστικών και ταξικών δυνάμεων στο συνδικαλιστικό κίνημα οφείλουν να δουν την πραγματικότητα και ταυτόχρονα να πάρουν όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες για την συγκρότηση

εργατικού – συνδικαλιστικού μετώπου ενός νέου κέντρου αγώνα με ταξικό προσανατολισμό για μια νέα συσπείρωση των συνδικάτων που θα έχει στο επίκεντρο την απόκρουση, την αναχαίτιση της επίθεσης κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ε.Ε, Δ.Ν.Τ., την οργάνωση της αντίστασης των εργαζομένων και την διαμόρφωση των όρων για την αντεπίθεση, την ρήξη και την ανατροπή της σημερινής κατάστασης σε όφελος των εργαζομένων.

Η αντιπαλότητα, η τεχνητή σύγκρουση μεταξύ των αγωνιστικών – ταξικών δυνάμεων είναι βούτυρο στο ψωμί του μεγάλου κεφαλαίου αλλά και του καταρρέοντος εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Αντίθετα η ενότητα, η κοινή δράση, ο συντονισμός και η κλιμάκωση κοινών πολύμορφων αγώνων είναι ο μοναδικός εναλλακτικός δρόμος που έχει μπροστά του το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Μια τέτοια συσπείρωση μπορεί να οικοδομηθεί με όρους ισοτιμίας, διαφάνειας, δημοκρατίας και μπορεί να συμβάλει καθοριστικά τόσο στην ενίσχυση των αγώνων αλλά και στην αντιμετώπιση των φαινομένων αποστρατείας, απογοήτευσης, απομάκρυνσης στις τάξεις των συνδικάτων, μπορεί να δημιουργήσει την ελπίδα, την αισιοδοξία και την πίστη για μια νέα ιστορική εκκίνηση για την εργατική τάξη και την ανασυγκρότηση των συνδικάτων.

Το κάλεσμά μας αυτό δεν έχει απεύθυνση μόνο ή κυρίως στα στελέχη του ΠΑΜΕ και των άλλων ταξικών αγωνιστικών σχημάτων και οργανώσεων, κυρίως απευθύνεται στους εργαζόμενους που βιώνουν έναν πραγματικό γολγοθά και παρ' όλα αυτά δεν απογοητεύονται, δεν μένουν στην αδράνεια, στην απραξία, δεν είναι καθηλωμένοι στον καναπέ...

Η γραμμή του μοναχικού δρόμου, αυτή της πολιτικής και κομματικής περιχαράκωσης έχει φάει τα ψωμιά της, έχει αποτύχει και έχει αποδειχθεί στην ζωή ότι είναι άσφαιρα πυρά που ούτε καν αγγίζουν και πολύ περισσότερο δεν δημιουργούν το παραμικρό πρόβλημα στην αστική τάξη, στους βιομήχανους, τους εφοπλιστές και συνολικά την οικονομική ολιγαρχία.

Ο δρόμος που προκρίνουμε δεν ισχυριζόμαστε ότι είναι εύκολος, ούτε απλός, όμως δημιουργεί πολύ ευνοϊκότερες προϋποθέσεις η πάλη της εργατικής τάξης να γίνει με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, αποφασιστικότητα και να στεφθεί τελικά με επιτυχία.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο βλέπουμε την αδήριτη ανάγκη και το Ε.Κ. Πειραιά να μπει σε μια άλλη νέα τροχιά, πορεία και δράση και να συμβάλει αποφασιστικά στην συσπείρωση, στην οργάνωση, στην κινητοποίηση των εργαζομένων της πόλης μας.

Κλείνοντας θέλουμε να επισημάνουμε ότι επειδή το ΠΑΜΕ στην προπαγανδιστική και επικοινωνιακή τακτική του αρέσκει να τσουβαλιάζει και τις δικές μας δυνάμεις με τις δυνάμεις του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού ή να κλαψουρίζει ότι δεν έχει την αυτοδυναμία στο Ε.Κ. Πειραιά στην λήψη των αποφάσεων και ότι δήθεν αυτό συνιστά εμπόδιο στην υλοποίηση μιας αγωνιστικής γραμμής, θέλουμε να τους θυμίσουμε ορισμένα γεγονότα που καταρρίπτουν την προπαγάνδα τους.

Σε όλα τα κρίσιμα σημαντικά ζητήματα που αφορούσαν κεντρικές επιλογές και παρεμβάσεις του Ε.Κ.Π. έχουμε συνομολογήσει και με την δική μας θέση και ψήφο έχουν ληφθεί αντίστοιχες αποφάσεις σε επίπεδο Ε.Κ.Π.

- Με την ψήφο την δική μας έγινε κατορθωτός ο αποκλεισμός των σωματείων που έχουν το εκλογικό σύστημα του πλειοψηφικού στα σωματεία τους και όχι με τις δυνάμεις ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ – ΣΥΡΙΖΑ.
- Με την δική μας ψήφο πέρασε η κατάργηση του αμαρτωλού ΛΑΕΚ και των εκφυλιστικών προγραμμάτων που έχει συγκροτήσει η ΓΣΕΕ για τον έλεγχο των συνδικάτων και τον εκμαυλισμό των συνειδήσεων και όχι με την ψήφο ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ – ΣΥΡΙΖΑ.

- Με την δική μας ψήφο πάρθηκε η απόφαση για την απεργία στις 12/2/2018 κόντρα και ενάντια στην θέση ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ.
- Με την δική μας ψήφο πάρθηκε η απόφαση για τις ΣΣΕ, (ακολούθως το ΠΑΜΕ αξιοποίησε την συγκατάθεσή μας στο ΕΚΠ και ταυτόχρονα το αγνόησε στον σχεδιασμό των κινητοποιήσεων) και όχι με τις ψήφους ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ.
- Με την δική μας ψήφο λήφθηκαν δεκάδες αποφάσεις, ψηφίσματα ενάντια στην αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική, τον ρόλο του ιμπεριαλισμού, των ΝΑΤΟ - ΗΠΑ, την καταδίκη της κυβερνητικής πολιτικής και όχι με τις ψήφους ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ.
- Με την δική μας ψήφο έχει επανειλημμένα καταγγελθεί ο απεργοσπαστικός και υπονομευτικός ρόλος της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ και όχι με τις ψήφους ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ.
- Με την δική μας ψήφο καταγγέλλθηκαν φαινόμενα νοθείας και παραχάραξης της βούλησης των εργαζομένων σε εργατικά κέντρα και σωματεία και όχι με τις ψήφους ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ.

Ο κατάλογος των αποφάσεων σε επίπεδο Ε.Κ.Π. που συμβάλαμε καθοριστικά με τις ψήφους και την θέση μας είναι ατέλειωτος, γεγονός που καταρρίπτει την άθλια φιλολογία του ΠΑΜΕ για τον ρόλο του Συνδυασμού μας.

Όμως ταυτόχρονα είμασταν και είμαστε σταθερά και με συνέπεια απέναντι στην γραμμή του ΠΑΜΕ, δηλαδή της περιχαράκωσης, του διαχωρισμού, των ξεχωριστών συγκεντρώσεων - εκδηλώσεων και αγώνων, σε μια γραμμή που αποσκοπεί στην μετατροπή των συνδικάτων σε υποκατάστατο του κόμματος και σε εργαλείο υλοποίησης της κομματικής του γραμμής.

Εμείς θα συνεχίσουμε στην ίδια γραμμή πλεύσης, θα επιμένουμε το ΕΚΠ να απεγκλωβιστεί από μια αδιέξοδη αντιενωτική τακτική θα συνεχίσουμε στην κατεύθυνση της πιο πλατιάς συσπείρωσης για την κοινή και συντονισμένη δράση όλων των αγωνιστικών και ταξικών δυνάμεων, θα συνεχίσουμε να ασκούμε την κριτική μας θεωρώντας ότι κανείς δεν έχει πολιτική συνδικαλιστική ασυλία και δεν είναι υπεράνω κριτικής.....

Καλούμε τους εργαζόμενους να δώσουν ακόμη πιο αποφασιστικά τον αγώνα ενάντια στην αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική, να στηρίξουν με όλες τις δυνάμεις τους την αναγκαία ανασύσταση των Συνδικάτων να δώσουν ακόμη πιο αποφασιστικά τον αγώνα για την αλλαγή των συσχετισμών, την ένταξη των χιλιάδων εργαζομένων που είναι έξω από την οργανωμένη συνδικαλιστική δράση και εκπροσώπηση για την ανατροπή της πολιτικής της λιτότητας για μια άλλη εναλλακτική πολιτική διεξόδου που θα υπηρετεί τις εργατικές και λαϊκές ανάγκες και θα οδηγεί την χώρα έξω από τις λυκοσυμμαχίες των μονοπωλίων και του ιμπεριαλισμού.

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ